

Flickingeria fimbriata

Etymologie :

Ik heb niets kunnen terug vinden betreffende de naamgeving *Flickingeria*. Het is wel zo dat haast gelijktijdig het geslacht beschreven werd als *Ephemerantha*. Vermits het geslacht eerst werd genoteerd als *Flickingera* blijft die naamgeving gelden. Sommige wetenschappers evenwel vinden de tweede naam met *Ephemeranth*, dat staat voor kortstondig -en dus duidelijk verwijst naar de ééndagsbloemen- een betere naamkeuze.

(Toevoeging door MR: De botanische naam *Flickingeria* is een eerbetoon aan Edward A. Flickinger, een Engelse uitgever van tuinmagazines.)

Beschrijving :

Epifieten met duidelijke kruipende wortelstok, die redelijk dik is en haast houtachtig. Wat oudere bulben die inschrompelen zijn vaak haast niet te onderscheiden van de wortelstok. Op die wortelstokken ontspringen her en der wortels. De wortels die contact krijgen met een gastheer hechten zich stevig vast en kunnen vrij lang worden. Andere wortels gaan enigszins slap naar beneden hangen. De bladeren zijn lang, ovaal en glanzend-groen en ontspruiten boven op de bulb. Op die plaats in de vouw van het blad ontstaan ook de bloemen.

Bloeitijd:

Eerder verbonden aan regenval en temperatuursverschillen dan aan vaste seizoenen. Ze reageeren op een temperatuursschok. Eenzelfde trigger die ook de bloemaanzet geeft bij *Dendrobium crumenatum*. Zo zouden *F.fimbriata* en *F.aurieloba* juist één dag na *D.crumenatum* bloeien. Andere *Flickingeria*'s bloeien dan weer zonder aanwijsbare temperatuurstrigger.

Verspreiding:

Wordt gevonden verspreid over heel Java, vooral in het zuidelijkere deel. Komt voor van zeeniveau tot 1000m

Habitat :

Lijken zich liefst lager rond de stam van bomen te wikkelen. Worden vaak aangetroffen langs wegen en open plekken waar voldoende licht onderaan de begroeiing kan doordringen. Hechten zich vooral graag langs rivieren waar de luchtvochtigheid hoger is.

Cultuurvoorwaarden:

Een vrij gemakkelijk te houden soort die zeer weinig eisen stelt, doch zelden wordt aangetroffen in verzamelingen. Warm tot gematigd te houden. Ik stelde vast dat tijdens de groei de bulben sterk gezwollen staan. Het is evenwel zo dat pas wanneer de bulben dieper ingeschrompeld zijn en wanneer er sprake is van plotse temperatuursdalingen, dat de plant in mijn verzameling gaat bloeien.

Geschiedenis:

Een ware ontdekking! Ooit bezocht ik een collega-liefhebber die net terug gekomen was van een reis naar Indonesië en enkele planten had meegebracht. Hij bezorgde me ook een bosje bulben die met een lange rizoom met elkaar verbonden waren. Hij had deze planten gekregen van de tuinman van één van de bezochte hotels op Java in de buurt van Yogyakarta. De plant bloeide niet, doch in Java woekerde hij rond de stam van de boom. De tuinman had hem beschreven als een onkruid en leek te twijfelen of het wel een "angrek" (Indonesisch voor orchidee) betrof. Mijn vriend meende evenwel dat deze bulben wel orchideeën moesten zijn.

De planten begonnen al snel aan te groeien. Het moet gezegd: de verzamelde stukken hadden reeds bij aanvang een 10-tal bulben. Na enkele jaren verdubbelde dat aantal zonder probleem. Ik had de plant haastig in een hangpot gestopt. Na korte tijd hadden de wortels zich al vast gezet op en rond de pot. Van heroppotten was direct al geen sprake meer. Het leek er wel op dat je die plant nooit meer van de pot zou kunnen los krijgen. De bulben zaten op een kruipende wortelstok die bovendien veelvuldig splitste. Aan de basis van de bulben ontwikkelden zich wortels die telkens weer zich leken te willen vasthechten op de dichtsbijzijnde vaste structuur.

Op zeker moment wist mijn vriend te vertellen dat zijn plant had gebloeid. Hij had twee verdroogde knoppen gevonden, doch had de bloemen nooit opgemerkt. Nochtans bezocht hij dagelijks zijn serre en kon hij het overzien van bloei amper begrijpen... Later bloeide de plant weer en toen bleek dat de bloem slechts één dag opende. Een *Coelogyne*-achtige soort dacht hij. Een foto had hij niet genomen, maar eindelijk werd het mijn beurt om de plant in bloei te krijgen. Ook bij mij bloeide hij slechts één dag. Spectaculair, met een zeer gefranjerde lip. Een bloem die in de bladvouw, kort gesteeld tegen de bulb aan, fel wit af stak tegen de groene blad- en bulbkleur. De teruggekrulde bloembladen waren wel lichtjes roze gevlekt, doch overwegend crème-wit. Een *Coelogyne* was het niet, maar wat dan wel? In Indonesië en Maleisië zag ik *Dendrobiums* met bloemen die vergelijkbare knoppen vormden, doch die gefranjerde lip... die bulben met één blad...? De bloemen lijken vanuit een kleine bladschede te ontspruiten. Er zat niets anders op dan te zoeken. In "Orchids of Java" van J.B.Comber vond ik het antwoord: *Flickingeria fimbriata*. Men beschrijft daar een 14-tal soorten *Flickingeria*, maar wellicht vind je buiten Java nog enkele andere soorten. Dat dit een geslacht is dat slechts in enkele collecties een plaatsje vond, ondanks zijn gemakkelijk groeien en volgens het boek wijde verspreiding, dat begrijp ik. Slechts één dag bloeien trekt niet zo erg veel liefhebbers aan. De bloemen zijn evenwel erg aantrekkelijk.

Als ik stel dat ik graag de vergelijking maakte met *Dendrobiums* die ik eerder zag, wordt dat in het boek ook bevestigd. Een andere vermelding trok ook mijn aandacht.

Varieteiten & vormen:

Behalve de *F.fimbriata* welke ik dus in mijn eigen collectie heb, moet ik het stellen met foto's en beschrijvingen. Doch in het boek staan nog enkele prachtige soorten: de afbeeldingen van *F. angulata*, *F. comata*, *F.luxurians* en *F.aurieloba* spreken zeker ook tot mijn verbeelding. Ze hebben elk een bijzonder gefranjerde lip, bruin, rood, bordeaux en tenslotte goudgeel van kleur. De *F.luxurians* biedt bovendien zijn bloemen aan in trosjes, wat het geheel nog spectaculairder lijkt te maken.

Bibliografie :

Orchids of Java, by J.B.Comber; ISBN 0 947643 21 4

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

